

POSTANOWIENIE SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(pierwsza izba)
z dnia 4 listopada 2008 r.

Sprawa F-87/07

Luigi Marcuccio
przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich

Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga o odszkodowanie — Zarzut
niezgodnego z prawem zachowania służby medycznej Komisji —
Niedopuszczalność — Niedotrzymanie rozsądnego terminu do złożenia
wniosku o odszkodowanie

Pełny tekst w języku postępowania (włoskim) II-A-1 - 1915

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i 152 EWEA, w której
L. Marcuccio żąda przede wszystkim naprawienia krzywdy, którą
odniósł jakoby w związku z niezgodnym z prawem zachowaniem
służby medycznej Komisji w ramach postępowania w sprawie
trzech zaświadczeń lekarskich przedłożonych przez niego latem
2001 r.

Orzeczenie: Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania.

Streszczenie

1. Urzędnicy — Skarga — Termin — Wniosek o odszkodowanie skierowany do instytucji — Dochowanie rozsądnego terminu

(statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 46; regulamin pracowniczy, art. 90)

2. Urzędnicy — Skarga — Skarga o odszkodowanie — Przedmiot — Orzeczenie przez sąd — Oczywista niedopuszczalność

(regulamin pracowniczy, art. 90, 91)

1. Do urzędników lub pracowników należy zwrócenie się w rozsądnym terminie do instytucji z jakimkolwiek wnioskiem mającym na celu uzyskanie od Wspólnoty odszkodowania z powodu przypisywanej jej szkody, przy czym termin ten biegnie od chwili, kiedy dowiedzieli się o sytuacji, na którą się skarżą. Rozsądny charakter terminu powinien być oceniany w zależności od właściwych dla każdej sprawy okoliczności, a w szczególności znaczenia sporu dla zainteresowanego, złożoności sprawy i zachowania stron.

Należy również wziąć pod uwagę w tym względzie punkt odniesienia, jaki stanowi pięcioletni termin przedawnienia przewidziany w zakresie odpowiedzialności pozaumownej w art. 46 statutu Trybunału Sprawiedliwości. Jednakże pięcioletni termin nie może stanowić sztywnej i nieprzekraczalnej granicy, poniżej której dopuszczalne są wszystkie wnioski, bez względu na to, ile

czasu zajęło skarżącemu wystąpienie do instytucji z wnioskiem, i bez względu na okoliczności danej sprawy.

(zob. pkt 27–30)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 9/75 Meyer-Burckhardt przeciwko Komisji, 22 października 1975 r., Rec. s. 1171, pkt 7, 10, 11

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-144/02 Eagle i in. przeciwko Komisji, 5 października 2004 r., Zb.Orz. s. II-3381, pkt 65, 66, 71

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-125/05 Tsarnavas przeciwko Komisji 1 lutego 2007 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-43, II-A-1-231, pkt 71, 76, 77

2. W ramach skargi o odszkodowanie wniesionej przez urzędnika, żądania zmierzające w rzeczywistości do potwierdzenia przez sąd wspólnotowy zasadności określonych argumentów wysuwanych na poparcie roszczeń odszkodowawczych są oczywiście niedopuszczalne, ponieważ składanie dotyczących prawa oświadczeń nie jest rolą sądu. Powyższe odnosi się do żądań zmierzających do tego, by sąd wspólnotowy stwierdził „istnienie spornych aktów, faktów i zachowań, jak również ich niezgodność z prawem”.

(zob. pkt 36)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa 108/88 Jaenicke Cendoya przeciwko Komisji, 13 lipca 1989 r., Rec. s. 2711, pkt 8, 9